

Отже, ухвалення рішень потенційним інвестором вимагає значних обсягів інформації, яка міститься не лише у вихідній сукупності даних, але є також результатом її аналітичного опрацювання. Це в свою чергу зумовлює застосування різноманітного набору аналітичних методів. Такий комплексний аналіз сприяє зниженню ризиковості капіталовкладень та досягти максимальний вигоди для інвестора.

Список використаних інформаційних джерел

1. Лещук Г. В. Інвестиційна привабливість к домінанта розвитку інфраструктури регіону / Г. В. Лещук // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки. – 2017. – Вип. 23(2). – С. 144-147. 2. Давиденко Н. М. Оцінка інвестиційної привабливості регіону в умовах сучасних викликів / Н.М. Давиденко // Економічний форум. – 2017. – №2. – С. 86 – 93.

Марія ДИХА

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки підприємства і підприємництва,
Хмельницький національний університет
м. Хмельницький, Україна

ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Рівень інноваційності розвитку економік країн світу на сьогодні визначає рівень їх конкурентоспроможності, можливості вирішення соціальних потреб та в цілому досягнення цілей сталого соціально-економічного розвитку.

Інноваційність розвитку економіки будь-якої країни характеризується використанням прогресивної техніки та технологій, випуском високотехнологічної продукції, ефективними організаційними та управлінськими новаціями. Основні характеристики, які свідчать про розвиток економіки на інноваційних засадах представлено на рисунку 1.

У той же час, кроки/заходи щодо активізації інноваційної діяльності відбуваються в умовах впливу певних обмежень. Такі обмеження/перешкоди для інноваційного розвитку можуть бути стандартними (характерними для різних країн чи суб'єктів господарювання), специфічними (наприклад, обмеження або додаткові складнощі, пов'язані з кліматом у країні тощо) або й локальними. Ці обмеження/перешкоди необхідно сприймати як умови, враховувати їх у процесі розробки інновацій/інноваційних рішень та реалізації інноваційної діяльності. Обмеженнями/перешкодами для інноваційної діяльності є, звичайно ж, ресурси (недостатній рівень фінансування, природно-матеріальні, кадрові), відсутність попиту або недостатній рівень платоспроможного попиту; гальмує/стримує впровадження інновацій недостатньо врегульована нормативно-правова база щодо інвестиційно-інноваційної діяльності, консервативна політика стратегічних інвесторів, високі ризики впровадження інновацій.

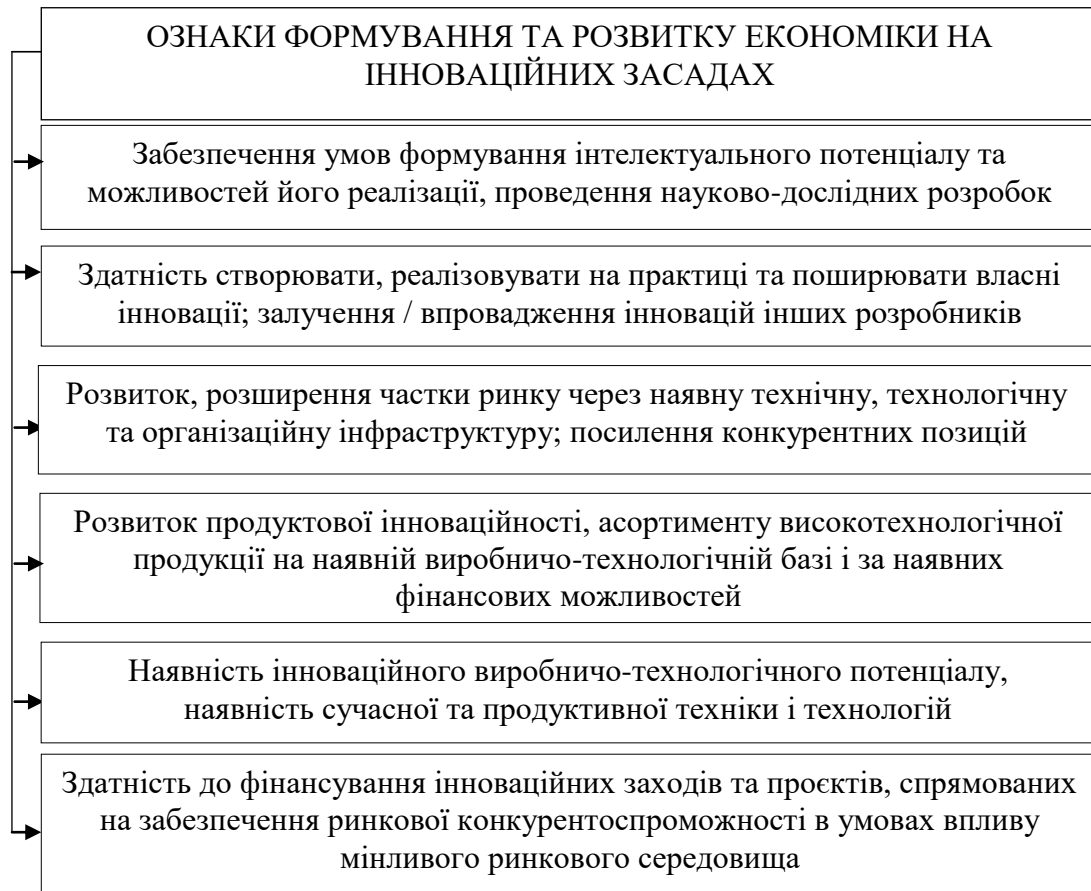

Рисунок 1 - Ознаки, що свідчать про інноваційність розвитку економіки, складено автором.

Серед локальних перешкод розробки, впровадження та поширення високотехнологічних інновацій у сектори вітчизняної економіки варто виокремити також такі:

- обмежені власні фінансові ресурси суб'єктів господарювання для модернізації та впровадження інновацій;
- висока вартість кредитів та складність їх отримання; недостатність розвитку венчурної індустрії;
- слабкий рівень розвитку інфраструктури (організаційної, технологічної тощо) для інноваційної активізації; обмеженість у взаємодії між основними групами впливу (бізнесом, владою, наукою та освітою) на успішність інноваційного розвитку високотехнологічних секторів економіки;
- вагання / сумніви суб'єктів господарювання щодо впровадження інновацій через невпевненість у поведінці ринку збуту, побоювання щодо відсутності або недостатності платоспроможного попиту споживачів; обмеженість у розумінні ринкових потреб та прогнозуванні їх динаміки з боку вищого менеджменту суб'єктів господарювання;
- недостатність інформації, знань у сфері інновацій та високих технологій;

ускладнений доступ до високоспеціалізованих консультаційних послуг у сфері розробки та впровадження нових технологій, трансферу знань та опанування нових процедур і процесів; обмежені можливості співробітництва з іншими інституціями з інших країн, недостатня взаємодія між суб'єктами високотехнологічних секторів економіки, недостатність реалізації можливостей партнерства;

- недостатність інтелектуально-кадрового потенціалу для продукування креативних та інноваційних ідей та проєктів або недостатність умов для реалізації наявного потенціалу;

- недостатньо врегульована нормативно-правова база щодо інвестиційно-інноваційної діяльності та її активізації; недостатність стимулів та підтримки розвитку інноваційної діяльності, високотехнологічних секторів економіки; проблеми стосовно захисту авторських прав; низький рівень суспільних і культурних вимог до поваги інтелектуальної власності і поваги до знання як ключового капіталу.

Для активізації інноваційної діяльності необхідно формувати та реалізовувати відповідні стратегії на різних рівнях. У публікації [1] обґрунтовано основні принципи ефективної реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії та державної інвестиційно-інноваційної політики. Реалізація ефективної інвестиційно-інноваційної стратегії, обґрунтованої державної інвестиційно-інноваційної політики є запорукою забезпечення конкурентоспроможності економіки та сталого соціально-економічного розвитку. Важливе значення в активізації інноваційної діяльності має діяльність венчурних інвестиційних фондів, а також бізнес-ангелів, що детальніше описано в публікаціях [2; 3]. На сучасному етапі цивілізаційного розвитку ключовою складовою у системі забезпечення інноваційного розвитку та конкурентоспроможності економік країн світу, головним активом конкурентної боротьби, виробництва та отримання прибутку суб'єктами господарювання є інтелектуальний капітал. Для забезпечення економічного та соціально-культурного розвитку будь-якої країни необхідна ефективна, дієздатна система формування та використання інтелектуального капіталу та інтелектуальної власності, що описано у статті [4].

Нажаль, сьогодні Росія бомбардує Україну, знищує об'єкти промислової та цивільної інфраструктури. Невідворотними втратами для України є життя (як найвища цінність) вбитих людей; болючими є скалічені через війну долі людей. Наслідки війни в Україні уже відчутні в різних країнах світу (через загрози безпеці, у т. ч. продовольчій, інфляцію тощо). Тому, ключовим є якнайшвидше закінчення абсурдної війни, злочинних дій Росії в Україні, збереження територіальної цілісності та суверенітету України й реалізація можливостей цивілізованого розвитку як України, так і інших країн світу.

Перспективи інноваційного розвитку України є, у т. ч. шляхом реалізації власного могутнього потенціалу. Також уже сьогодні обговорюються, формуються плани відбудови України, «план Маршалла для України», що є предметом більш детального висвітлення у рамках наступного дослідження.

Список використаних джерел

1. Dykha M. V., Tanasiienko N. P. & Kolisnyk G. M. Ensuring of labor productivity growth in the context of investment and innovation activity intensification. *Problems and Perspectives in Management*. 2017. № 15(4). 197-208. URL: [http://dx.doi.org/10.21511/ppm.15\(4-1\).2017.04](http://dx.doi.org/10.21511/ppm.15(4-1).2017.04). 2. Pedchenko Nataliya, Strilec Victoria, M. Kolisnyk Galina, Dykha Mariia V. and Frolov Serhiy. Business angels as an alternative to financial support at the early stages of small businesses' life cycle. *Investment Management and Financial Innovations*. 2018. № 15(1). 166–179. URL: [http://dx.doi.org/10.21511/imfi.15\(1\).2018.15](http://dx.doi.org/10.21511/imfi.15(1).2018.15). 3. Диха М. В., Лабунець О. О., Лабунець В. О. Стан венчурного підприємництва в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення. *Науковий журнал «Економіка і фінанси»*. 2017. № 10. С. 31-40. URL: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/handle/123456789/5966>. 4. Диха М. В. Інтелектуальний капітал у системі забезпечення інноваційного розвитку країни. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2019. № 6. С. 45-49. URL: <http://elar.khnu.km.ua/jspui/handle/123456789/8725>

Ірина ДІЄСПЕРОВА

здобувачка вищої освіти

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ: СУТНІСТЬ ТА ПЛАНУВАННЯ

Сьогодні розглядаючи функціонування підприємств можна дійти невтішного висновку, що вони характеризуються зтяжними економічними і фінансовими кризами, політичною нестабільністю, високий рівень невизначеності доквілля, зростання конкуренції тощо. Тому підприємницької діяльності треба йти у напрямі виживання за умов конкуренції, а й у процес безперервного розвитку. Все це вимагає пошуку ефективних інструментів управління підприємством, а також їх застосування. Важливим процесом, який буде спрямований на вирішення вищих завдань, є економічний розвиток.

Необхідно зазначити, що у загальнотеоретичному аспекті визначення "розвиток" відображає характер змін, що проводяться на якомусь підприємстві. Тобто, це послідовний ланцюжок переходу соціально-економічної системи підприємства з одного явища до іншого з моменту його створення і до моменту самої ліквідації. Розвиток якогось підприємства ми можемо також охарактеризувати як незворотний процес, який забезпечує некеровані та керовані переходи від одного становища до іншого через процеси змін.

Унікальність кожного економічного становища будь-якого підприємства забезпечується неможливістю повного повторення різноманітності, якості, кількості та сили впливу факторів, що його визначили [3]. Відповідно до досліджень Богатка Н.М. під таким визначенням як «підприємство» розуміє найважливіший елемент сучасної економіки, який забезпечує ринок товарами (послугами), а також веде до розвитку здорової конкуренції та задоволення потреб споживачів. Його діяльність виходить з власної ініціативи підприємця, з